

కాలతు నిండ్ర కసుర్లు

ఉల్ఫాద్వపాత్రుని రహణి

నెల నెలకీ కొన్ని కులాసా కులాసా కసుర్లు

పసిపాపలకి ఏమిష్టం?

ఆ రోజుల్లో మాకు చంటి పిల్లలతో వచ్చే పోయే చుట్టాలతో, పనిమనుషులు దొరికీ దొరకక, ఓ వేళ దొరికినా వారానికి రెండురోజులు చెప్పకుండా పెట్టే నాగాలతో బతుకు మట్టిరోడ్డుమీద జట్టు బండిలా ఉండేది. ఇప్పటిలా నల్లేరు మీద బండిలా మళ్ళీ మాట్లాడితే తారు రోడ్డు మీద బెంజికారులా రయ్యాన దూసుకు పోయేది కాదు.

మొగుడూ పెళ్ళాం, పిల్లాడితో పర్యం మొదలు పెట్టాక గానీ పోగొట్టుకున్న సరదాలు అర్థమయ్యేవి కావు. రాత్రంతా ఆడి, తెల్లవారురూమున పడుకునే దుండగిడు ఒకడైతే, మంచి నిదలో వుండగా, తెల్లవారురూమున ఏ మూడింటికో తానోన్న, క్షేతయ్య పదం పాడ్చున్నట్లు ఆరున్నోక్కరాగం ఆలపించే అల్లరి పిడుగు ఇంకోడుంటాడు. తెల్లవారితే 'ఏవండీ'కి ఆఫీన్ కాబట్టి, ఎరుని చింతనిపుల్లాంటి కళ్తో, కడుపున పుట్టి ఏడిపిస్తున్న వాడిపిర్మిద గట్టిగా ఒక్కటుచ్చుకో లేక ఎత్తుకుని తేప్ప బిపిక లేక, పాలు ఇచ్చి శాంత పరుద్దమని చూస్తూ, ఒకంతట వాడు తాగక 'ఇందాక ఎందుకు ఇవ్వలేదూ? ఇందాకా అయితేనే తాగుతా.. ఇప్పుడొద్దు' అన్నట్లు కళ్తు కూడా తెరవకుండా, లేత గుప్పెత్తు బిగించి ఏడుస్తుంటే ఆ లేత తల్లి అగచాట్టు చూడాలి. కొందరు ఇంటివాళ్తు మంచివాళ్తు రారు కానీ మా సితాదేవిగారులాంటి వాళ్తైతే "పిల్లలున్నవాళ్తుకి అధ్యేలకివ్వద్దు అని మా వారు చెపెతే వినరు" అని రుసరుసలాడ్చారు.

అసలు ఈ కొత్త అమ్మానాన్నల అవస్తలు చూడాలంటే సినిమా హోలులోనే చూడాలి.

అప్పటిదాకా పాలపిక నోట్లో పెట్టుకుని ఆడ్డున్న స్తతకాయ, సినిమా తెరమీద అమ్మకి శప్టమైన శోభన్బాబో, నాన్నకిష్టమైన శ్రీఘోవో రాగానే భీంపలాస్లో కళ్యాణిరాగం కలవక పోయినా బలవంతంగా విరిగిన పాలతో కాఫీ కలిపినట్లు కలిపి రాగం ప్రారంభిస్తాడు. అక్కడ శ్రీఘోవో, శోభన్బాబుల చిందులు, ఇక్కడ వీడి రాగాలు. పక్కవాళ్తు, వెనుక వాళ్తు మొదట మొహం చిట్టించీ, ఆ తర్వాత తమ అసహాన్ని మాటల రూపంలో 'అసలు చిన్నపిల్లలతో సినిమా ఎందుకమ్మా?' అనీ, మా లక్కుఱావు లాంటి వాళ్తు "పిల్లాడికి పాలివ్వమ్మా" అనో, తమ భావ స్వేచ్ఛని ప్రకటిస్తారు. లేత తల్లి అక్కడికి చీకట్లో పాలు ఇవ్వడానికి ప్రయత్నిస్తుంది. ప్రహ్లదిలా తండ్రిని సాధించబూని, బుజ్జిగాడు శృతి పెంచి శుభ హిందోళాన్ని ఏ రిపథంతోనో జతకలిపి శంకరశాప్రిలకి శంకరాభరణాంలోలాగా కోపం తెప్పెద్దామా అని టాప్ లేచిపోయేట్లు ఏడుపు ప్రారంభించాక, ఇక 'హిరణ్యకశిపుడు'గారు 'వీడు నా కడుపున పుట్టిందే, శ్రీఘోవో నాకూ అడ్డం పడడానికి' అని వాడ్చి భుజాన వేసుకుని లేచి తలుపు వైపు నడక సాగిస్తాడు.

సీట్లో కూర్చుని సినిమా చూసే ఇల్లాలికి భర్త అలా సినిమా వదిలి పెట్టి వెళ్గానే పాతివత్యపు గిల్లి ఫిలింగ్ పెనుభూతమై పీడిస్తుంది.

"ఇదిగో.. ఇలా రండి.. నేను ఎత్తుకుంటా.. మీరు కూర్చోండి" అని పైగలతో, పిలుపులతో కాసేపు చుట్టుపక్కల వాళ్లని మళ్ళీ శిక్షిస్తుంది. ఆ తర్వాత తెరమీద అంజలీదేవి భోరుమని ఏడుస్తుంటే మళ్ళీ పిల్లాడి ఏడుపు గుర్తొచ్చి దిక్కుమాలిన సినిమా హోల్లో ఏ నల్లి అయినా కుట్టిందేమో నా బుజ్జి కన్స్కి లేకపోతే 'వెల్ బోవ్డ్ కిడ్' అలా ఏడవడు అనుకుని లేచి వెళ్లి పిల్లాడ్చి తీసుకుని "మీరు వెళ్లండి అంటుంది. ఈలోగా సినిమాని మలుపు తిరిగే సంఘటన జరిగిపోయి, భర్తగారోచ్చేసరికి శ్రీదేవి మంగళసూత్రం పట్టుకుని నా భర్తని కాపాడు మంగళగారీ" అని ఏడుస్తుంటుంది. ఏం జరిగిందో, ఇందాక చిలోపాలోమని గెంతులేసిన అందమైన కాలేజీ అమ్మాయికి, నిండుగా మేకప్ వేసిన బుగ్గలమీద జారిపడే కన్నిశ్చు, పెట్టుడు 'పలాపెన్' నుండి నల్లగా కారుతుంటే, 'చ ఇందుకా ఇన్ని అవస్తలుపడి టికెట్లు సంపాదించినది అనుకుంటాడు ఆ భర్త. గుమ్మం బయట పిల్లాడ్చి భుజాన వేసుకుని నిలబడ్డ పతివతా శిరోమణి తల్లి, పిల్లాడు కొంచెం ఊరుకునేసరికి, గుమ్మంలోంచి మొదట తల కాస్త లోపలికి పెట్టి, కర్ణ్ జరిపి, పిల్లాడికి తెలియకుండా సినిమా చూస్తుంటుంది. శోభన్ బాబు బూట్లు తప్ప కనపడ్డం లేదు పైటింగ్ సీన్లో అని తెర పూర్తిగా తొలగించి హల్లోకి అడుగుపెట్టగానే 'గర్జివిలోధి' మార్క్ బుజ్జిగాడు 'కెవ్వన్' మళ్ళీ రోల్లో పచ్చిమిరపకాయలు నూరుతుండగా, కంట్లో పడినట్లు ఏడుపు లంకించుకుంటాడు. అంతా తెరమీద నుండి దృష్టి ఆ లేత తల్లివైపు పెట్టి "సినిమా చూడకపోతే ప్రాణాలు పోతాయా?" లాంటి కామెంట్ చేస్తారు.

ఆ తల్లికి, తండ్రికి చాలా అవమానాలు జరిగిపోయి, వారు నలుగురిలో, సమాజంలో తప్పు చేసి దొరికిపోయన వారిలా తలలు వంచుకుని థియేటర్ నుండి నిష్టమించాక బుజ్జిగాడు తల్లి చెవి రింగుతో ఆడూ 'బూ..బా...ఆ..గాగా గిగూ' అని ఆమె బుగ్గలమీద ముద్దులు కురిపిస్తూ తెగ ఆడ్డాడు. ఆ పిచ్చి తల్లి జరిగిన అవమానం మర్చిపోయి తనకేదో ఫున సన్నానం జరిగినట్లు భర్తతో "చూసారా చిన్నినాన్న ఎలా నవ్వుతున్నాడో.. దిక్కుమాలిన థియేటర్లో అంతంత శబ్దాలు పెట్టే భయపడ్డాడు" అంటుంది. తండ్రికూడా ఎత్తుకుని వాడిని ముద్దులు పెట్టుకుని శ్రీదేవి మేకప్ చెక్కిశ్చు మర్చిపోతాడు.

"ఇంకెప్పుడూ వెళ్లోద్దులే కన్నా" అంటాడు. పుత గాఢ పరిష్యంగపు సుఖంతో ఏదీ సరితూగదు మరి.

ఇవన్నీ హోం థియేటర్లూ, కరోనాలూ లేని టైంలో 'రోనా'ల గురించి. అసలు పిల్లలు ఎందుకు ఏడుస్తారూ? అనేది ఏ శాస్త్రవేత్త పరిశోధనకి అందని విషయం. వాడికి 'అమ్మకావాలి' అనిపేస్తే ఏడుస్తాడు. వాడికి 'బౌమ్మకావాలి' అనిపేస్తే ఏడుస్తాడు. 'ఆకలేసినా' ఏడుస్తాడు, నిద్రాచ్చినా ఏడుస్తాడు. బోర్ కొట్టినా ఏడుస్తాడు, కాసేపు ఏడవాలి అనిపించినా ఏడుస్తాడు. ఒక్కసారి ఇంటికి ఇష్టంలేని వాళ్ళాచ్చినా ఏడుస్తాడు. 'అంతా నా ఇష్టం. నా ఏడుపేదో నన్ను ఏడవనీయండి' అనే టైప్. పెద్దవాళ్లు అందుకే 'బాలానాం రోదనం బలం' అని సింపుల్గా తేలేస్తారు. అదే వాడికి లేదా దానికి బలం ఏడవనిద్దరూ అని. అంతే కానీ గూగుల్ సెర్జ్ చేసి, టాడ్డర్ అనే బుక్ రిఫర్ చేసి కంగారు పడిపోయేవారు కాదు.

రేడియోలో రెండు స్టోప్సు కలిసిపోయి, గుత్తి వంకాయ కూరా, యోగాసనాలూ వింటూ బూల్లెమూకుడులో ఒంటికాలిమీద నిలబడినట్లు, ఆ ప్రసారం వింటూ వంట నేర్చుకునే ప్రహసనంలో... కొత్తగా తల్లైన ఈ తల్లి అటు తన అమ్మమ్మ చెప్పినది, ఈ పిల్లల పెంపకం బుక్లో రాసిందీ బుర్లో కలిసిపోయి, తేనెలో కరక్కాయ రంగరించి, మొగుడికి పట్టిస్తుంది.

"ఇదేవిటో?" అంటే "ఏమో హానీ బుక్లో అలా వుంది. పిల్లాడు ఏడిస్తే హబీకివ్వాలనీ, ఏం ఇవ్వాలో తెలియలేదు. అమ్మమ్మ కరక్కాయ తేనెలో రంగరించి ఇమ్మంది నిన్న" అంటుంది అమాయకంగా.

ఈ చంటి పాపలు దేవుడి ప్రతిరూపాలనీ, అమాయకపు పసిపాపలనీ పాటలు పాడ్చామేకానీ, కొద్దిగా శాంజింతో, తల్లి పనంతా చేసి, ఆకలిగా అన్నం ముద్ద కలిపి నోట్లో పెట్టుకునే సమయానికి బయటకి పోవడం, వెంటనే తల్లి లేచి వాడిని శుభ్రం చెయ్యడం, కొన్నుని

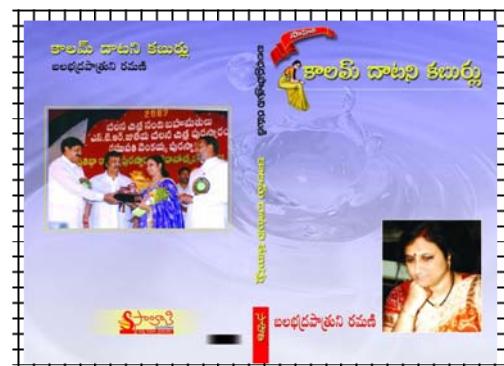
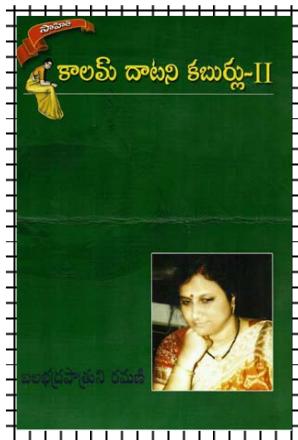
లంగోటా మార్గదం జరిగేది. ఇంక ఏడుపంటారా అది తల్లి అన్నం తిన్నా, నిరపోతున్న ఇష్టమైన సినిమా చూస్తున్నా తండ్రితో ముచ్చట్టాడుతున్నా, తన అనంగీకార తీవ్ర అసంతృప్తిని బిగ్గరగా గొంతు పెంచి, దిక్కులు పిక్కటిలేట్లు ప్రకటించడం పరిపాటే. అప్పుడు ఇలా ‘డయిపర్’ మూటలు కట్టి, పిల్లలవాడు ఏం చేసినా, పైకి కనిపించనంతవరకూ పట్టించుకోకుండా తిరిగే రోజులు కావుగా. వాడ్సి లేదా పసిదాన్ని ఇంటికొచ్చిన వాళ్ళు ఎత్తుకుని ‘ఛీ ఛీ’ అనగానే తిక్కరేగి వుచ్చ పోసేసి వాళ్ళ పాంటూ లేదా చీరా తడిపేసి, బోసి నవ్వులు నవ్వుతూ ‘అయిందా పెళ్ళి? తీరిందా తిక్క’ అనేట్లు చూసేవాళ్ళు పిల్లలు.

కొంతమంది పిల్లల్ని గిచ్చి, బుగ్గలమీద కొట్టి ముద్దులు పెట్టుకునే వాళ్ళంటారు. మా బంధువుల్లో కూడా అలాంటి వాళ్ళు ఉండేవారు. అటువంటి వాళ్ళ చేతికి పసిపాపల్ని ఇవ్వడం తల్లులకి ఇష్టం ఉండదు. కానీ వాళ్ళు పైశాచికంగా లాక్కుని, బుగ్గలు నలిపి లేదా కర్కశంగా ముద్దులు పెడ్డారు. వారికి తల్లులు నిర్మాపమాటంగా బిడ్డల్ని ‘ఇవ్వం’ అనాలి. పసివాళ్ళని పరిరక్షించాల్సిన బాధ్యత అమ్మానాన్నలది. పాపం వారు మనమీద ఆధారపడ్డ అమాయక ప్రాణాలు.

పిల్లలు ఇంకొంచెం పెద్దయ్య, వీళ్ళు ఎడ పిల్లలయి, వెనక తమ్ముడో చెల్లెలో పుట్టాక, ఇంటికొచ్చిన అతిధుల్లో కామన్గా కనిపించే శాడీజం ఒకటుంటుంది. “మీ చెల్లెల్ని తీసుకెళ్ళపోతాం... తమ్ముడ్ని నీకు ఇవ్వం” అంటూ. అలా మా పెద్దవాడితో, మా చిన్నవాడిని ఎత్తుకుని అంటుంటే, ఎంతలా ఏడైవాడో పాపం. నిజంగానే తీసుకెళ్ళపోతారులా వుంది అనుకుంటూ. అలాగే ఓ రోజు అమీర్ పేట సీతాదేవి గారింట్లో ఉండగా చప్పట్లు కొడ్దూ కొజ్జావాళ్ళు వచ్చి, బయట పడుకున్న చిన్నవాడ్ని ఎత్తుకుని ‘పదువందలయ్య లేదా తీసుకుపోతాం’ అన్నారు. నేను వలవలా ఏడుపు. నన్న చుట్టుకుపోయి “నా తమ్ముడు.. నా తమ్ముడు” అని మా పెద్దవాడూ ఏడుపు. ఇరుగు పారుగులు ఆ శ్రీమంతులుండే లొకాలిటీలో తలుపైనా తీసి ఇవతలకి రాలేదు ఇంత జరుగుతున్నా. చివరికి నేను ఇంట్లో పున్నదంతా వూడ్చి వాళ్ళకిస్తే అప్పుడు పిల్లాడ్ని విడిచి, ఏదో ఆశీర్వాదాలు చదివి వెళ్ళారనుకోండి. కానీ అది పీడకలలా వెన్నాడి, మా పెద్దవాడు చిన్నవాడిని ‘మీ తమ్ముడిని తీసుకుపోతాం’ అని ఎవరైనా అంటే చేతిలో పున్నది విసిరేసేవాడు. నేనైతే కాస్త బలమైనవి వాడి చేతికిడ్డాం అనుకునేదాన్ని. అంతలా కోపం వచ్చేది. అసలు పిల్లలని ఏడిపించి తృప్తిపడే ఆ గుణం దేనికి చెప్పండి?

ఇప్పుడు తల్లి కడుపుతో వుండగానే పిల్లలకి పెరాంబులేటర్లా, ఉయ్యాలలూ, బోలెడు బోమ్మలూ, రకరకాల బోమ్మల పుస్తకాలూ అన్నీ కొనేస్తారు. అప్పట్లో వాళ్ళు తీర్థంలో కొనుక్కొచ్చిన చెక్కబోమ్మలూ, దొండకాయలూ, రబ్బర్ బోమ్మలూ, బూరలతో ఆడుకునేవారు అసలు పిల్లలకి మనం ఎన్ని బోమ్మలు కొన్నా, వంటింట్లో గరిటెలూ, అట్లకాడలూ, తాతయ్య చదివే భగవద్గీతా, బామ్మ కళ్ళజోడూ, అమ్మ మంగళసూత్రం, నాన్న మీసాలతో ఆడటం ఇష్టం. ఇవిలేని ఇల్లుండదు కదా! పాపలకి ఏ రంగులిష్టం? ఏ బోమ్మలిష్టం, ఏ కార్బూనల్ల ఇష్టం? అని ఆలోచించే ఇప్పటి అమ్మ నాన్నలు తెలుసుకోవాల్సింది ఏవిటంటే పాపలకి పెద్దవాళ్ళంటే ఇష్టం. ‘అసలుకన్నా వడ్డి ముద్దు’ అని వాళ్ళ మీదే ప్రాణాలు పెట్టుకుని వాళ్ళని చూడ్డంకోసం, వాళ్ళ మాటలు వినడం కోసం పరితపించిపోయే ‘గ్రాండ్ పేరెంట్స్’ మించిన ఇష్టమైన విషయం పాపలకి ఉండదు గాక ఉండదు.

Post your comments

https://www.youtube.com/watch?v=ERaaX_luIS4